

Veiviser'n

Skien Baptistmenighet

Nr. 5/2005 - Årgang 19

Innhold

Pål Ellefsen

Synger om *Alt av nåde på sin nye CD*

Side 6

Kongo

Kirken er det eneste som fungerer i dette borgerkrigsherjede landet

Sidene 10-12

Logos

Ny musikal presenteres i desember

Sidene 16-17

**Advent er ventetid
for små og store**

Pastoren kommer med innrømmelser:

Gry er julesjefen!

Joda, dette med kos og forberedelser er nok først og fremst mitt bord, sier Gry Vågen. Med hjemmelaget mat og lukt fra røkelse og krydder – te, ja, da er det jul!

av Odd Kløverød

Jul i Skien

Veiviser'n har fått audiens hjemme hos vårt forstanderpar, Sveinung og Gry Vaagen, og deres tre barn, Hanna(6), Sondre (4) og Daniel(1). De har flyttet inn i nykjøpt hus i Rønningjordet på Strømdal i Skien. – Vi ser fram til å feire jul her i Skien, sier Sveinung. – Jeg har som regel vært ganske opptatt før jul i min tidligere jobb i Fredrikstad, men jeg tror det kanskje kan bli litt roligere her. Både Per Midteide og jeg blir med både julaften og 1. juledag. Det ser vi fram til, for i forbindelse med jul treffer en ofte mennesker som ikke ferdes regelmessig i kirken. I og med at vi er

to pastorer, kan jeg nok få litt mer tid med familien dette året. – Og på julaften kommer familien min på besøk, skyter Gry inn. – De kommer jo fra Porsgrunn. – Det blir faktisk en slags "julegavefusjon" dette året, sier Sveinung med en stemme som nesten høres litt skuffet ut. – Tidligere år har vi hatt utdeling av gaver både i Porsgrunn og i Fredrikstad, men i år blir det bare i Skien! Han legger også til at det blir for langt å besøke hans familie i Sandnes. – Vi har dratt to ganger, men da har vi hatt fri både jul og nyttår, sier han.

Julemat

Og på julaften blir det pizza grandiosa? Pizza, med julesmak kunne absolutt vært noe, sier Sveinung tankefullt. - Når det gjelder desserten på julaften, er det forresten en av de få tradisjonene jeg har fått gjennomslag for! Resten har Gry trumfet gjennom, sier han smilende.

- Riskrem er tingen! – Jeg spiser moltekrem, sier Gry som dermed avslører at de har to forskjellige desserter for at alle skal bli fornøyd. – Dessuten har vi begynt med kalkun, og det jo også en tradisjon du har tatt med deg, sier Gry. Sveinung må si seg enig i det, og egentlig virker det ikke som om han har noe imot at Gry har tatt litt av styringa på julefeiringen. – Vi baker litt også, sier Gry, - men det blir mest kaker som ungene er glade i. Pepperkaker, risboller, marsipan... – Det blir nok færre julekaker på meg i år, sier Sveinung, - for i Fredrikstad var jeg alltid rundt til alle gamle og syke med blomster før jul. Da ble det mye kakespising!!

Når julen ringes inn

Vi har to hybler i dette huset, og i den ene bor det et tysk par. De har laget adventskalender av doruller til ungene! Det er populært, sier Sveinung.

Gry og Hanna er pepperkakesjefer, men alle får være med!

Jeg har forsøkt å finne kalendere med litt mer mening i, men den jeg fant i fjor var ingen suksess! Ellers er som sagt ikke mitt bidrag til julefeiringen så enorm. Gry er julesjefen og pynter, baker og kjøper julegaver. På selve julaften har jeg gjerne brukt tid på å forberede oppgavene i kirken, men vi får som regel med oss

"Tre nøtter for Askepott"! – På julaften skal vi synge den nye musikalen, og jeg skal være engel! sier Hanna stolt. Hun følger spent med i vår samtale om jul. – Flere ganger har vi vært sammen med venner på julaften, sier Gry. – Vi har vært sammen med noen som ikke har familie i Fredrikstad. Det har vært givende, og vi kan godt

tenke oss noe slikt i Skien også, fortsetter hun, og Sveinung nikker. I år blir det imidlertid familiejul..

Julegaver

Før jeg går, må vi også snakke litt om julegaver. Alle i familien må komme med ett julegaveønske! Hanna småspringer rundt og vrir hodet og stønner:

Fortsettelse på side 18

Veiviser'n

Ansvarlig redaktør: Kari N. Sæthre
Medarbeidere: Tove B. Jensen, Julie Holm, Inge Taranger

Herman Baggers gate 1, 3717 Skien
Internett: baptist.no/skien
E-post: skien@baptist.no

Menighetens kontor: 35 52 90 00
Musikkarbeider: 35 50 90 01
Telefaks: 35 52 90 05
Kjøkken: 35 52 90 08

Gavekonto: 2680 34 04266

-----Pastor-----

Per Midteide 91 18 64 96
Slemdalstunet 6, 3717 Skien
Sveinung Vaagen 45 23 45 08
Rønningjordet 10, 3718 Skien

-----Kontorleder-----

Hans Otto Dønnestad 35 53 59 76
Hubrovn. 17, 3742 Skien

-----Menighetskontor-----

Tirsdag- lørdag 09:00 - 12:00
(uker med partall)
Tirsdag- fredag 09:00- 12:00
(uker med oddetall)

-----Musikkarbeider-----

Rune Brynsholmen 35 50 01 22
Tirsdag 11:00 –16:00

-----Utleie-----

Inger Lise Dønnestad 35 53 59 76

-----Ledere-----

Menighetsrådet:
Ingrid Eikland 35 53 54 08

Barnearbeidet:
Jarle Stensbøl 35 53 07 11

Baluba:
Anette Stensbøl 35 53 07 11
Bente Hoppestad 35 59 02 70

Trall:
Margareth Erikstad 35 53 29 01

Ungdomsgrupp:
Stian Taranger 35 52 36 96

Con Amore:
Rune Brynsholmen 35 50 01 22

Speider'n:
Geir Håkon Eikland 35 53 54 08

Basis:
Jenny Brynsholmen 35 50 01 22

Tradisjoner kan være gode å ha !

Julekveldsvisa av Alf Prøysen har mange tradisjoner i seg. Tradisjonen å vaske, skure og bake. Alt skal være skinnende blankt og fint, når julehøytiden ringes inn. Men også en meget viktig ting - det å hvile.

Det bekymrer meg at jula, ikke begynner når den virkelig startet, men så mye tidligere. I begynnelsen av oktober, så jeg julemarsipan i butikken. Jula har blitt en salgsvare, som handelsstanden tjener grovt på. Julegleden er liksom borte når jula ringes inn.

Kanskje det er blitt slik at julebaksten kjøper vi, reint hus kjøper vi, alle julegaver kjøper vi og all maten kjøper vi. Hvor er tradisjonene blitt hen? Det gode og det nære i en familie, som å bake, som å vaske, som å lage julegaver og lage god mat sammen?

Kanskje må vi revurder vårt ønske om denne type juletradisjon? Kanskje må det skapes nye tradisjoner, for at vi skal kunne etterleve dem? Men la ikke forventningene om noe godt og stort som hendte for mange år siden, bli borte. Julehøytiden bærer bud om noe stort og godt, som kan få gode konsekvenser for deg, om du ønsker? Hvil deg litt i Guds armer, det gjør godt. Med dette ønsker jeg alle lesere av Veiviser'n en velsignet julehøytid med mye rom for hvile.

Kari Nøtland Sæthre

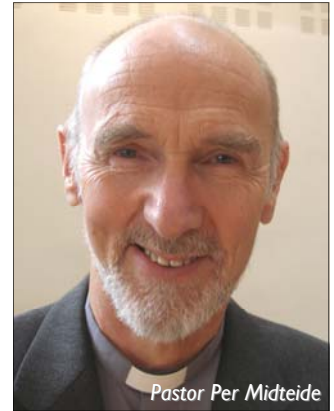
Pastorens hjørne

”Som Julaften på kjerringa”

De fleste kjenner dette uttrykket. Vi bruker det når noe kommer uventet og overraskende, noe vi ikke har forberedt oss så grundig på, som vi gjerne ville.

Nå kan det vel knapt sies at Julaften kommer som en overraskelse. Vi har visst om den lenge – den dukker opp trofast hvert eneste år. Likevel er det ganske mange som løper beina av seg de siste dagene før jul. Det er som regel noe vi har glemt å kjøpe, noe vi skulle ha forberedt – og nå er det nesten ikke tid igjen... Vi har ingen unnskyldning. Forretningsstanden har, langt mer effektivt enn noen prest, gjort oss oppmerksom på at det snart er jul. Det fortalte de oss i begynnelsen av november... Vi er midt i adventstiden.

noe stort er i anmarsj, og vi tar våre forholdsregler. BRA! Vi forbereder oss grundig, for ”her i huset” skal ingen tro at ”den store dagen” plutselig kom som Julaften på kjerringa! Men om jeg nå sa at hovedpersonen i det dramaet som utspant seg julenatt,- om han kom på besøk til dere for å sitte til bords under julemidtdagen... Jeg lurer på hvordan stemningen rundt bordet da ville arte seg. Ville han legge en demper på samtalen, stemningen? Ville de fleste i familieselskapet sitte med blikket fast festet i skinkebiten, med gaffelen forsiktig pirkende i surkålen? Samtalen gikk plutselig i stå og alle ville lengte etter å kunne flytte seg til sofaen til kromkakene og multekremen... ELLER ville det at han

Pastor Per Midteide

kom, resultere i en ellell jubel, som fikk nissens ankomst til å virke en smule malplassert. Ville det være latter og omfavnelser, takknemlighet og glede – ville det være sang og dans...

Det er ikke dumt å forberede seg. Disse forberedelsene er ikke kostbare, de henges ikke en gang på juletreet. Det dreier seg bare om å ta imot evangeliet om at Gud sendte sin Sønn til oss for å hjelpe oss til å leve dette livet – og for å forberede oss til det evige liv. Kanskje skulle vi tenke litt over denne del av forberedelsen, slik at han ikke kommer- ”Som julaften på kjerringa!”

Mitt sangvers

Harald Olafsen

Hvilken venn vi har i Jesus!
Alt han vet og alt formår.

Tyngste byrde han oss
letter når i bønn til ham vi går.

Akk ,men titt vår fred
forstyrres, sorg og uro
blir vår lønn.

Blott fordi vi ikke bringer
alle ting til ham i bønn.

Er ditt hjerte fullt av uro?
Tror du trengsler forestår?
Jesus er den beste tilflukt,
når til ham i bønn du går.

Bedre venn kan ingen
finne, enn Guds egen
kjære sønn.

Bær i gleden som i sorgen
alle ting til ham i bønn.

Vi gratulerer

50 år:

Anne Synnøve Hansen
13. januar 2006

Nygifte:

26. november:
Benedicte Knutsen og Steffen Koth

Misjonsdugnaden er i rute

Utstyr til Sierra Leone

Dugnaden med pakking av containeren til Sierra Leone er i gang, forteller Hans Martin Kløverød som koordinerer arbeidet.

av Jan Sæthre

Dugnadsgjengen slår fast at det er veldig god plass i containeren, selv etter at de har pakket det som mangler av bygningsmateriell. Derfor oppfordres alle til å komme

med aktuelle ting som kan sendes, slik som sykehusutstyr, skolemateriell, leker og klær. Det er fortsatt litt utstyr som mangler, og det vil bli handlet inn i løpet av desember.

Til alle medlemmer og venner av menigheten vil jeg ønske en velsignet jul med Jesus Kristus i sentrum – og takke for et begivenhetsriks år sammen med dere. De fleste av oss møtes forhåpentlig i kirken i julen!

Per Midteide

Pål Ellefsen

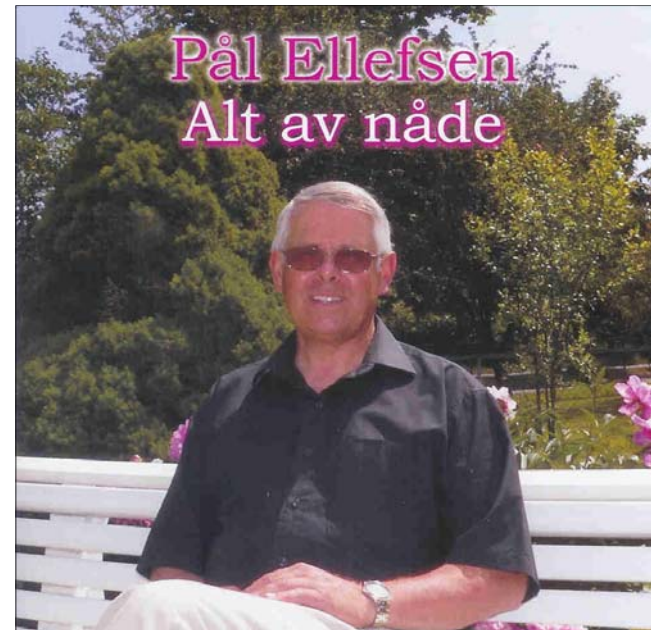
CD-klar

”Da jeg var ung drømte jeg om å synge inn en plate, og i dag er denne drømmen gått i oppfyllelse”, skriver Pål Ellefsen på coveret til sin nylig utgitte CD.

av Tove Baklie Jensen

Pål, som har vokst opp i menigheten, og begynte å synge solo på møtene allerede fra 15 års alderen, har i en alder av 59 kommet ut med sin første CD.

Hvorfor CD utgivelse nå, Pål? Det er en gammel drøm jeg har hatt om å få gi ut plate. Plateutgivelse koster en del penger, og da jeg i vår var så heldig å vinne litt i Lotto, kom tanken med en gang. ”Nå har jeg sjansen til å oppfylle drømmen min!” Jeg fikk støtte av alle rundt meg, og ballen begynte å rulle. Jeg valgte et studio i distriktet, og har fått Jenny Brynsholmen og Arnhild Edvardsen med som korister. Audun Breivik har hatt ansvaret med layout.

Hva har du lagt vekt på ved valg av sanger?

Teksten er viktig. Jeg ønsker å formidle Guds nåde. Alt er gitt oss som gave, ufortjent. Derfor heter også CDen: Alt av nåde. Det er det jeg har lyst til å bringe ut til andre. Sangene er de gode gamle som jeg alltid har vært glad i, men noen med litt nytt arrangement og rytme.

Er du mye rundt og synger?

Jeg har i de senere år hatt forskjellige sangoppdrag. Jeg har sunget i begravelser og på forskjellige arrangementer,

både i kristen og humanitær regi, ofte med Allan Karlsen ved pianoet. Jeg er med i flere kor, bl.a. Skien Operakor. Sangen gir meg mye, også mange nye bekjenskaper, og det setter jeg stor pris på, sier Pål.

Årets julegave?

Pål står selv ansvarlig for salget av CDen. Kunne du tenke deg et eller flere eksemplar, kan du kontakte Pål på telefon 35526438. Det er sikkert mange som ville bli glad for å finne denne under juletreet i år.

Regnvær og fellesskap

Con Amore i Skottland

Jentene på kortur i Hawick

Første søndag i høstferien, søndag 9.oktober, stod Con Amore utenfor Baptistkirken, klare til tur. Med et smil om munnen og passet i lomma, satt vi nesa i retning et land vi aldri tidligere hadde besøkt, nemlig Skottland.

av Silje Jensen og Julie E. Holm

Buss og båt

For å komme oss til Skottland var reiseplanen i grove trekk, buss-båt-buss. Først gikk turen med buss til Kristiansand. Vi hadde egen buss og med bussjåfør Jostein bak rattet gikk alt etter planen. Herfra ventet en 15 timer lang båttur. Til tross for en del sjø under

overfarten og noe sjøsyke, var alle like hele, da vi ankom Newcastle mandag morgen. Tilbake i bussen gikk turen videre mot Skottland og Edinburgh. En liten stopp og en matbit måtte vi jo også ha, og derfor ble det en stopp i en liten by rett før vi nådde grensa til Skottland. Så bar det rett videre til Edinburgh, hovedstaden i Skottland.

Edinburgh

Vel fremme i Edinburgh ble all bagasje båret inn i baptistkirken, hvor vi skulle overnatte. Etter en lang reise var alle slitne, så det ble en tidlig kveld. Neste morgen ledet vår eminente reiseleder Odd Kløverød vei mot Edinburgh Castle.

I bussen fikk vi en liten innføring i Skottlands værforhold. Enten så regner det, eller så har det akkurat regnet, eller så kommer det straks til å begynne å regne! Vårt opphold i Skottland skulle tydelig bli preget av regn, for det regnet når vi la oss mandag morgen og det stoppet ikke før vi kom tilbake igjen til Norge!

Gjestfrihet i Hawick

Men dette var en kortur så vi skulle selvfølgelig også synge, og da gikk turen videre fra Edinburgh til den lille byen Hawick, en liten skotsk by med ca. 13000 innbyggere. Her ble vi møtt med et fantastisk måltid og en utrolig gjestfrihet. Det var en liten gjeng med gamle damer på ca. 5, som ordnet mat til oss, morgen og kveld. Det var ikke så mange ungdommer i menigheten, og vi kan vel ganske sikkert si at majoriteten av

Høstens kortur var Con Amores første besøk i Skottland

publikummet under konserten var et par generasjoner eldre enn oss. Men til tross for aldersforskjellen ble konserten en ubeskrivelig suksess. Alle satt igjen med et utrolig flott minne etter konserten og møte med så åpenhjertige og hyggelige mennesker ble litt for mye for de fleste,

og de gråt og vi gråt.

Vellykket tur

Turen ble en utrolig sosial tur, med mye avslapping og lite stress. Alle fikk mye tid sammen både i by, båt og buss og alle har blitt bedre kjent med hverandre under turen. Alt i alt en veldig vellykket tur!

Kongo er fullstendig vanskjøttet

Kirken er det eneste som fungerer

Etter nærmere 5 timers flytur fra Entebbe i Uganda, lander vi i Buta. Etter mellomlanding i grensebyen Bunia, har det vært tett skog under oss de siste 3 timene. Jeg skulle egentlig vært i Kongo for 8 år siden, men borgerkrigen satte en stopper for det den gang. Nå har jeg sett fram til å komme til landet hvor Det norske Baptistsamfunn har drevet misjon i noenogåtti år. Reisen er finansiert av utenriksdepartementet, i forbindelse med oppfølging av distribusjon av helseutstyr, som den norske stat har gitt til dette vidstrakte landet. Med meg er Arild Harvik og Gunnar Jan Eines.

av Jan Sæthre

Flyplassen

Representanter fra vår samarbeidskirke CBCN venter oss på flyplassen, sammen med toll og

immigrasjonsmyndighetene. Sjefen for immigrasjonskontoret er den mest arrogante person jeg noen gang har møtt. Med nesa

høyt hevet blar han lenge og vel gjennom passene, sjøl om alle formaliteter er ordnet ved mellomlanding i Bunia. Vi opplever det

frekt, når vi neste dag blir avkrevd 30 dollar per person for å oppholde oss i Buta.

Gjestfrihet

Velkomsten når vi kommer fram til misjonsstasjonen er varm og hjertelig. Det kristne fellesskapet er sterkt under alle forhold. En ny gjestehytte er bygd, og kvinnene jobber sent og tidlig med å hente vann i elva og lage mat. Konbowo er president i kirken, og han ler godt når han hører om min kyllingallergi. Høns er den vanlige middagsmaten, men fleksibiliteten er stor, slik at jeg får både geit og fisk sammen med ris og pondo under oppholdet.

Samarbeidsavtale

Hele eksekutivkomiteen er samlet for å møte oss. Den første dagen går med til å gjennomgå utkastet til ny samarbeidsavtale mellom vår 2 kirker. Samtalene går greit, sjøl om noen spørsmål er mer utfordrende enn andre. Tilstedeværelsen av norske misjonærer er ønsket, men vår konklusjon er

at dette ikke er aktuelt, og at kirken i større grad må ta et selvstendig ansvar. Fra Det norske Baptistsamfunn understreker vi betydningen av forbønnen, vi opplever fra CBCN. På en måte skulle jeg ønske vår samarbeidskirke var noe mer aktive i å videreutvikle samarbeidet. Min opplevelse er at nytenkningen skjer oftest fra vår side.

Utviklingsprosjekt

Prosjekter og Kongo hører liksom bare sammen. Det har jeg hørt om i mange år. Sammen med Norad har vi bistandsprosjekter innen helse, skole, landbruk og ernæring. Fullfinansiert fra baptistsamfunnet, er støtten til kristen fostring og pastorskolen. I tillegg skjer distribusjonen av helseutstyret. I tillegg drøfter vi muligheten for å starte mikrokredittprosjekter, slik at lokale produsenter kan få bedre pris for sine produkter. Prosjektene er av vital betydning for denne provinsen av Kongo. I dette vanskjøttede landet er kirken er den eneste

samfunnsinstitusjon som er fungerende. Lærerne i de statlige skolene er i streik, siden de ikke får lønn, og når vi besøker sykehuset i Buta er det tomt for utstyr etter herjingene. Vår bistand er den eneste internasjonale hjelpen til dette lokalsamfunnet. Det er selvfølgelig rart når kirken tar ansvar for alle disse samfunnsoppgavene i forhold til vår kultur, men i Kongo har ingen andre tilgjengelige ressurser til å gjøre noe. Utfordringen med prosjekter er å ikke skape avhengighet. Arbeidet må fortsette, når prosjektet er over. Dette er krevende for CBCN, hvor jeg opplever en tendens til å finansiere lønninger til ledere, istedenfor å distribuere støtte til større grupper.

Myndighetene

Vise-guvernøren i Orientaleprovinsen er på besøk samtidig med oss i Buta. Etter 3 forsøk får vi møte han og ledelsen for de ulike statlige kontorer. Vår bakgrunnen for møtet er det faktum at Det norske

Baptistsamfunn betaler en mengde mer eller mindre dokumenterte statlige avgifter. Vise-guvenøren er trøtt, så vi er usikre på om det blir noe gjennomslag for våre synspunkter. Det blir det imidlertid. Toll-, Immigrasjons- og transportmyndigheter blir kalt fram etter tur og orden, og får beskjed om å slutte å trakassere kirken. Tollfrihet blir lovt ved import av varer og ingen flere oppholdsgebyrer utenom visumet. Kirkeledelsen ler og er i skikkelig godt humør etter møtet, for makan har de aldri opplevd. La oss håper disse løftene vil vedvare.

En stor andel av befolkningen i Kongo er barn

Kirkevekst

Vår samarbeidskirke CBCN har 32.000 medlemmer, og dåpstallet siste år var 300, forteller president Konbowo. Iveren etter å plante mye menigheter er også stor. På den 4 årlige pastorutdannelsen er det 16 studenter, i tillegg kommer de studentene som tar en 2 årig kateketutdannelse. På søndagen under vårt besøk er det

fullsatt kirke, og full trøkk med afrikanske rytmer. Rytmer blir det mye av ellers også. 3 kvelder er det matine på utsiden av hytta vår med korsang og dans.

Vår oppgave i Kongo er både legge til rette for at både det evangeliske

og det sosiale arbeidet kan utvikles gjennom vår søsterkirke CBCN. Arbeidet er utvilsomt til stor velsignelse for de tusener, som er berørt. I årene som kommer vil Kongo være ett av 3 land, med et spesielt misjonsfokus for Det norske Baptistsamfunn.

Vi titter i arkivet

Misjonærer til Afrika

av Hans Otto Dønnestad

Av og til trenger vi å minne hverandre om at det er noe som heter misjon - både ute og hjemme. Menigheten vår har opp gjennom årene hatt flere misjonærer i Afrika. Det er nok å nevne våre veteranmisjonærer, Johannes og Greta Holte, som viet hele sitt liv til tjeneste i Kongo/Zaire. Videre har Arne og Else Holte tjenestegjort både i Zaire og i Kamerun. I år er det nøyaktig 25 år siden Arnhild og Harald Edvardsen ble innviet til misjonærer på landsmøtet på Raufoss i 1980.

Harald ble ferdig utdannet som pastor ved Baptistenes teologiske seminar i 1978, 23 år gammel. Samme året ble han ansatt som ungdomsarbeider i Skien og pastor i Kragerø baptistmenighet. Våren 1980 tok han og Arnhild et halvt års språkstudium i Frankrike, og i september samme

Arnhild, Harald og Marita Edvardsen før de drar til Zaire i 1980

år dro de til Zaire. For Arnhild var det nesten som å komme hjem. Hun er nemlig født og oppvokst i dette landet. I den forbindelse sa Harald i et intervju i Vårt Land 25.07.1980: "Først og fremst vil jeg leve som en kristen blant de innfødte i deres hverdag." Og det er slik vi kjenner Harald i dag også – som en hverdagskristen. Dette er misjon!

La dette lille dykket i arkivet være en liten oppmuntring til oss alle om å leve som en misjonær – hver dag! Det er egentlig ingen heksekunst. Det krever ingen lang utdannelse. Det eneste grunnlaget for å leve slik er en kjærlighet til Jesus Kristus og en takknemlighet for hva han har gjort for oss. Da opplever vi det som Peter en gang ga så sterkt uttrykk for: "Vi kan ikke la være..."

Unni og Jacop i Kambodia

I skrivende stund har vi bare fått et brev fra våre venner som nå er i fullt arbeid med oppgaver i Kambodia. De har fått oppsøkt sine kontakter i Redd Barna og forhåpentligvis fått kontakter med universitetet, hvor Jacop skal under- vise noe. Samtidig skal han drive noe forskning og skrive på en avhandling. Men før det har de opplevd svært mye; både i Bangkok og i Phnom Pehn. av Inge Taranger

Først litt ferie

Som alle andre turister ville de bruke noen dager i Bangkok for å se på noen av alle de flotte severdighetene som finnes der. For å komme fram i denne enorme byen hvor ingen vet hvor mange som bor. Det antas at det er ca 16 mill. innbyggere der selv om myndighetene bare oppgir det halve. Må det brukes drosjer eller en form for motorsykel/bil, kalles disse tuck tuck. Disse er det

mer enn nok av og alle kjører veldig billig. Det er bare en hake ved det. De må alltid innom en juveler og en skredder. Dette kan jo bli litt slit- somt i lengden, men folk som bare er en rask tur innom storbyen, kan få seg svært billige klær og juveler, men---

Lett å bli lurt

Måten Unni og Jakop fikk oppleve det på, var at Grand Palace som de skulle til, ikke hadde åpnet enda. Derfor hadde de god tid til å ta en liten ekstra tur. Bare tilfeldigvis

stoppet de først hos en juveler og deretter hos en skredder. Det viste seg etterpå at Grand Palace, hadde vært åpent i flere timer, men våre to venner fikk handlet både klær og juveler og alle var godt fornøyde. Tuck tuck sjåføren fikk en lang tur og samtidig bonus hos både skredder og juveler. De fikk også oppleve å spise biff m/tilbehør på hotellet for 35 kr.

Vel fremme

De er nå kommet til Phnom Pehn og har fått se noe av det enorme gatelivet, som finnes der. Her finnes det en mengde med mopeder og mange tuck-tucker. Alle disse vil mer enn gjerne kjøre de til forskjellige steder og det har ikke alltid vært like lett å finne fram.

Jesus er den samme

De har vært på flere møter i en kirke som kalles: Internasjonell Christian Fellowship. Her var det ganske forskjellig fra våre møter, men det var

den samme Jesus. På et av møtene ble de oppfordret til å gå sammen i grupper på 5-6 og be sammen; enten høyt eller lavt. (Kanskje noe for oss?)

Mange utfordringer

De har fått en god mot- tagelse hos Redd Barna og skal nå bo i et ganske stort og fint hus.

En av de første dagene traff de på en krøpling, som satt i en rullestol.

Han ba pent om de kunne kjøpe et overtrekk til rullestolen hans. De ble enig at de skulle gå sammen med han og få kjøpt det.

Han fortalte at det bare var en kilometer dit de kunne få kjøpt det. På veien fikk han tigget til seg en T-skjorte, bukse og regnskydd til rullestolen. Stadig var det bare en km. til stedet han visste om. Det viste seg senere at han hadde både et lite hus, kone og flere barn, men dette var altså hans måte å tjene til livets opphold på.

Vi må fortsatt ha våre venner med i våre bønner og vi vil sikkert få flere reisebrev fra dem.

Program i desember

Torsdag 1. desember 17:30
Adventshygge.

Søndag 4. desember 10:30
Gudstjeneste.
Per Midteide taler.
17.00: **Familiefest.**

Torsdag 8. desember 17:30
Premiere på Logos' julemusikal
19:30 **Menighetsmøte**

Søndag 11. desember 10:30
Gudstjeneste med Logos' julemusikal. Baluba.
Per Midteide taler.

Søndag 18. desember 17:00
Vi synger julen inn!

Julaften 15:00
Familiegudstjeneste med Sveinung Vaagen og Per Midteide.
Åselill Sæthre og Karianne Raflund synger.

1. juledag 11:00
Høytidsgudstjeneste.
Sveinung Vaagen taler.

1. nyttårsdag 17:00
Nyttårstimen
med Kari og Jan Sæthre

Juleevangeliet på en annen måte

Musikal med Logos

Hele Logos er med på musikalen

Ideen til en julemusikal, har ligget på vent lenge. Rune Brynsholmen som er primus motor for oppsettet, trengte bare en liten forespørsel fra Jarle Stensbøl. Og dermed var han i gang.

av Kari Nøtland Sæthre

Ideen

Det å lage en musikal er både spennende og utfordrende. Rune forteller at han lenge har hatt ønske om å lage en musikal. Så da Jarle spurte, var det godt og endelig få brukt den sangen han allerede hadde laget. Resten av musikalen er blitt til i

løpet av senen nattetimer. Da er kreativiteten størst, kan han forsikre oss om. Musikken kommer først og derpå noe tekst, før hele sangen er ferdig. Høsten har gått med til å skrive musikk og tekster. Rune har skrevet sangtekster og all musikken og spilt den inn på CD. Annikken Taranrød som leder koret sammen med Silje Jensen, har også skrevet en sang. Hun og Silje og har laget julespill og skrevet replikker til barna.

Hvem er med?

Først og fremst møte vi hele barnekoret – Logos

som engler og sauer. Vi får møte engelen Gabriel, keiser Augustus, de tre visemenn, hyrdene og vertshusfolk. Heidi Kløverød

Engelen Gabriel heter egentlig Øyvind og bor i Siljan

Vertshusansatte venter på Josef og Maria

er den store koordinatoren, som passer på at alt blir gjort og tenkt på. Kulisser har Jarle ansvar for, mens Kari Sæthre har sydd kostymer til julespillet. Så dette blir moro kan Rune forsikre oss om. En av barna er leser juleevangeliet fra Bibelen. Og det som leses blir dramatisert.

Masse øving

Det er klart at ungene må øve for at en musikal skal kunne fremføres. Hele høsten har gått

med til dette prosjektet. Men det er det verdt. Det å få vise juleevangeliet på en litt annerledes måte gleder vi oss til. Vi har også brukt en hel lørdag, med masse pugging og synging. Men det å holde orden på 30 -40 unger er ikke alltid like lett. Da er det godt å kunne friste med litt mat og kaker.

Når får vi se den?

Premieren er torsdag 8. desember kl. 17.30. Da er det foreldrene skal få

se hva ungene har forberett hele høsten. Kirkesalen blir arenaen hvor det hele foregår. Søndag 11. desember kan alle som kommer til gudstjeneste kl. 10.30 få se hele musikalen.

Men det vil allerede på adventskvelden den 1. desember bli vist noen bruddstykker. Det samme vil skje 18. desember og på julaftenen. Så det skulle være mulighet for de fleste å få se litt, mener Rune.

 <p>BYGGKJØP Gisholt & Finne</p> <p>Kirkegate 36 Borgestad Kjørbekk 3919 Porsgrunn 3712 Skien 3735 Skien 35 55 09 38 35 50 62 90 35 59 79 99</p>	<p>Nye og brukte instrumenter</p> <p>MUSIKKTORVET ☎ 35 53 30 06 - http://fly.to/musikktorvet - SKIEN</p>
<p>ERIKSRØD STENHUGGERI AS</p> <p>Melumveien 18, 3730 Skien Tlf. 35 53 30 82</p> <p>Åpnet: 8-15:30 (10-14) eller etter avtale</p>	<p>BYGGER'N</p> <p>— NYLENDE AS —</p> <p>Gjerpensgt. 3 Telefon: Telefax: 3716 Skien 35 52 00 34 35 53 02 66</p> <p>MALERBUA AS</p> <p>Bølevn. 154, 3713 SKIEN ☎ 35 50 02 50 / 35 50 20 50</p>
<p>FLIS-IIIHIII</p> <p>spesialisten a.s.</p> <p>Telemark's desidert største utvalg i fiser! Hagebyveien 39, 3735 Skien Tlf 35 59 64 44</p>	<p>GS Banken 1</p> <p>Torggt. - Gulset - Gråtenmoen - Siljan ☎ 35 58 89 00</p> <p>SKIEN BEGRÅVELSESBYRÅ AS</p> <p>ALFSEN</p> <p>Rektor Ønrsgt. 16, 3717 Skien</p> <p>Vakttelefon: 35 52 49 00</p> <p>Tov Flatin 35 59 73 18 Knut Aas 35 53 00 15 Jan Alfsen 35 54 21 02 Jon R. Lassen 35 52 49 00 Svein-Erik Vatlø 35 96 36 26</p>
<p>Varden</p> <p>- mer å lese!</p>	<p>berghansen</p> <p>Grenland Reisebyrå Torggata 9, 3724 SKIEN ☎ 35 52 89 50 ☎ 35 52 82 15</p>
<p>skagerak</p>	<p>AS MOBILE</p> <p>WERGELANDSGT. 1 3724 SKIEN ☎ 35 58 74 00 www.mobile.no</p> <p>OPEL CHEVROLET.</p> <p>Siljan Utbyggingselskap AS</p> <p> Sentrumsvn. 105 3748 SILJAN ☎ 35 94 25 21</p>
<p>Helland</p> <p>Pianoservice</p> <p> Bløkkbakkeveien 1, 3705 Skien Tlf 35 53 24 70 Mobil 91 51 80 07</p>	<p>Bøndernes Regnskapskontor Art</p> <p>☐ Risingvn. 2, 3716 Skien ☎ 35 59 14 30 ☎ 35 59 14 31 ☐ boendreg@online.no</p> <p>bibelskolen innovation</p> <p>Micheleis vei 62, 1368 Stabekk Telefon 67 10 35 40 Telefaks 67 10 35 47</p>

Fortsettelse fra side 3

Det er jo umulig å bare komme med ett ønske! Etter lang betenkningstid, er hun klar: - Jeg ønsker meg lekekjøkken! Daniel er baby, så han kan ikke snakke. Jeg tror han ville ha sagt kosedyr, dersom han kunne si noe. ... Sondre har ønsket klart med en gang: Prompepute! Han smiler og godter seg når

han tenker på alle som skal få den plassert under rumpa, når de setter seg... Hva så med mor? – Snille barn, kanskje...? Eller hva med tøfler og smykkeskrin? – Da kan jo jeg si "snill menighet" siden du sa snille barn, sier Sveinung med et smil, - men snill menighet har jeg jo allerede! Til meg selv må det vel bli.....tja, ehh, hmmm....

– Si noe til datagreier da vel, sier Hanna ivrig. For henne er det jo utrolig at noen kan bruke så lang tid på ett eneste ønske når hun har ei lang liste å øse fra. – Ok, da sier vi det, avslutter Sveinung, og før jeg forlater Rønningjordet 10, har jeg også fått med meg julehilsen til alle Veiviser'ns lesere fra familien Vaagen....

Fokus på smågrupper

Vi trenger hverandre

Som kirke står vi ovenfor nye og spennende utfordringer inn i det 21. århundre. Det synes som folk ikke lenger er så opptatt av absolutter og sannheter som relasjoner og tilhørighet. Mennesker trenger i større grad å bli møtt enn å bli fortalt.

av Harald Dønnestad

Behov for undervisning
Over 200 har deltatt på våre i alt 13 Alpha kurs. Det viser at behovet for undervisning og et mindre sosialt fellesskap er betydelig. Derfor ønsker vi som menighet å legge til rette for smågrupper. Våre to pastorer, Sveinung Vaagen og Per Midteide, har i tillegg til Harald Hem og Harald Dønnestad jobbet med dette det siste halvåret.

Ulike sammensetning
Sammensetningen av gruppene vil variere. Det kan være rene jente- og guttegrupper (kvinne/mann), en internasjonal gruppe, kjønns- og/eller aldersblandete husfellesskap, interessegrupper, tjenestegrupper osv. Det viktigste blir at alle skal ha tilbud om et fellesskap hvor vi kan vokse i forholdet til Gud, hverandre og oss selv. Det skal være et sted det snakkes ærlig om livet, om gledene og smerten.

Invitasjon

Frem til jul håper vi å få på plass ledere. Kanskje du kunne tenke deg å være med i et lederteam? Vi tror at Bibelen er en bok om Livet. I gruppa kan vi få hjelp til å trekke linjene mellom Bibelens sannheter og hverdagens erfaringer. Vi gleder oss til å kunne invitere deg til å være

med i en gruppe når vi starter opp mot slutten av januar! Det bør også nevnes at det pr i dag er ca. 50 personer som er med i ulike grupper.

Virksomhetsmenighet

Vår kirke kan på mange måter betraktes som en virksomhetsmenighet. Det ligger det mye positivt i. En utfordring kan være å samtidig bygge opp menigheten rundt smågrupper. Men vi må ikke glemme at Gud er mer opptatt av å ha en relasjon med oss enn hva vi kan gjøre for Ham.

Virkeligjøre

Vi håper at smågruppene skal bidra til å virkeligjøre Guds plan med deg, dine venner, familie, Skien og verden, - og at Skien Baptistmenighet skal være et godt (enda bedre?) sted å være.

PORTO BETALT
VED
INNLEVERINGA
PP.

NORGE / NOREG

Returadresse:

Skien baptistmenighet
Herman Baggersgt. 1
NO-3717 SKIEN

---- **B-økonomi** ----

God tradisjon

Adventskveld

Tradisjonen tro skal vi også dette året samles til Adventskveld torsdag 1. desember 17.30.

av Reidun Johannessen

Sierra Leone

Hensikten med denne kvelden er at vi skal samle inn mest mulig penger for å nå det målet vi har for vårt engasjement i Sierra Leone. Over en 3-årsperiode skal vår menighet bidra med 455.000 inklusive egenandelene for dugnads-gjengen, og vi gleder oss over at 10-12 av våre kvinner og menn skal reise til Afrika for å gjøre en dugnadsinnsats rundt påsketider.

Det vil bli gitt en kort orientering om dette

prosjektet denne kvelden.

Utlodning

Ellers inneholder kvelden alt det vi har gjort tidligere:

- Vi kjøper kakene til trenger til jul,
- Vi kjøper kaffe, vafler og pølser,
- Vi har åresalg og kan vinne mange gevinster,

- Vi trekker årets HØSTUTLODNING.

Logos skal synge i samlingen, likedan skal Sveinung Vaagen holde andakt.

Heldig hjørne

Vi bor i et "heldig" hjørne av verden, og derfor må vi benytte alle de mulighetene vi har til å gjøre en jobb for at andre skal få det bedre.

Denne gangen handler det om å gi gevinster til åresalget, kjøpe lodd, bake kaker - selv om ingen ringer deg og spør! - og kjøpe kaker. Be med deg noen til denne hyggelige dugnadskvelden" i adventstiden!